

SCHRIFTMEDITATIE

"Zing vrolijk, gij onvruchtbare, die niet ge-
baard hebt".

Jes ja 54:1a

Kan dat wel? Vrolijk zingen bij een leeg hart en een onvruchtbare schoot? Kun je blij zijn in een leeg huis? Nee, dat kan niet. In een leeg huis heerst de dood. Een uitgestorven leven is als een uitgebrande haard, gloed en warmte zijn niet meer.

Vrolijkheid...dat hoort bij degenen die iets voortbrengen. Dat mensen iets DOEN, iets van waarde, stemt tot blijdschap. De gedachte dat je toch ergens "goed" voor bent geweest...dat je een welbested leven hebt geleefd, in tegenstelling met een doelloos leven.

Maar stel, dat je als een onnut een plaats op aarde hebt ingenomen. Al die levensjaren als een onvruchtbare hebt staan pronken met verwelkte blaren?

Laten we ons leven eens zien in het licht van Gods Woord. De Heere heeft ons goed gemaakt. Vruchtbaar tot Zijn eer. Hem te loven, te lieven en te prijzen was ons leven. In alles Zijn wil doen was onze lust. Zijn werken te doorzoeken was onze blijdschap. Alles voor Hem. Dit alles zijn we verloren door de zonde. Afgesneden bij de wortel. Kijk nu eens rond in uw leven.

Hebben we Gods goede geboden gehouden?

Hebben we Hem liefgehad boven alles en de naaste als onszelf? O, nee, getuigt de ontdekte zondaar. ik heb al Gods geboden overtreden en niet één daarvan gehouden. Maar hebben we dan die rechte, gepaste smart over de zonde beoefend?

Des Heeren vrees is rein,

Zij opent een fontein,

Van heil, dat nooit vergaat..

Maar onze misdaden voeren ons weg als een wind.

Wij hebben niet dan wind gebaard.
Onvruchtbaar...wie is onvruchtbaar? Hij, die gelooft het oordeel Gods over alle vlees en geest. Dan wordt de waarheid beleden: Ik ben onvruchtbaar. Ik heb niets voortgebracht dat eeuwigheidswaarde bezit. Al mijn voortbrengselen zijn als een rook en damp.

O, hoe waarachtig is het Woord van God: Vervloekt is een iegelijk die niet blijft, in al hetgeen geschreven is in het boek der Wet, om dat te doen.

Zo valt nu alle steun omver.

Niets is er waar we in kunnen rusten. Op al onze voortbrengselen staat geschreven: Afgekeurd...werken, niet vol bevonden voor God. Maar, bedrukte vriend, heb je dan geen enkel kind? Nee...m'n natuurlijke kinderen dragen mijn onvruchtbaar beeld, en m'n geestelijke kinderen zijn minder dan niet en ijdelheid. Kunt u begrijpen dat er zó geen reden tot blijdschap kan zijn voor de onvruchtbare?

Daar staat nu dat wonderbare Woord: "Zing vrolijk, gij onvruchtbare, die niet gebaard hebt". Zo'n uitspraak lijkt een bespotting van de elendige mens...Liedekens zingen bij een treurig hart...edik voor de tanden en rook voor de ogen. Zou God dan in dit Woord Zijn lamme, blinde en naakte schepsel bespotten? Zou Hij Zijn verloren schapen met valse bespiegelingen bezig houden? Dat zij verre. Hij zegt: Zing vrolijk, gij onvruchtbare.

Is de Heere dan zo blij met onze onvruchtbaarheid?

Ach, hoe zou de Heere Zich kunnen verblijden in onze onvruchtbaarheid?

Onvruchtbaarheid is toch ook bezoldiging der zonde? Een vloek van de heilige Wet?

Zou de Allerhoogste Zich verblijden in de dood? Nee, dat is onmogelijk.

Dáárom behoeven wij ons ook niet te verblijden. Sommigen spreken met vermaak over hun onvruchtbaarheid...hun ongeloof...wantrouwen...liefdeloosheid.

Maar dat kan nooit de reden tot vrolijk gezang zijn. Als dat waar was behoefde de Heere ons niet op te wekken tot vrolijk gezang. Dan hadden we de reden om te zingen in onszelf: onze onvruchtbaarheid.

Maar zie, daar zit een in zichzelf ongelukkig mens. Een mens, die niet uit de benauwde cirkel van z'n onvruchtbaar leven kan komen.

Een mens ook die iets verstaat van de schoonheid en begeerlijkheid van al wat uit God is.

Een mens, die toch niet in dat goede kan geraken..die struikelt over een molshoop..

En God blijft staan, onveranderlijk. Hij is goed.

Wat hebben goed en slecht gemeen?

Wat hebben God en mens gemeen?

Zo kan dan de reden van het vrolijk zingen niet in ons gelegen zijn.

Waar dan wel in? O, de Heere geve het ons te proeven en te smaken door het allerheiligst geloof. Om een druppeltje van die milde regen te mogen drinken.

Kerstfeest...Christusfeest. Welaan dan, waarom vrolijk zingen? Omdat de geboorte een feit is. Wat zegt u daar? Ja, de geboorte is een feit.

En Maria baarde haar eerstgeboren Zoon, en wond Hem in doeken en legde Hem neder in de kribbe.

Zing vrolijk, gij onvruchtbare...het noodzakelijke...het Godebehagelijke...het reine...het heilige...het is geschied.

Het onmogelijke is bij God mogelijk gebleken.

Zoon van God en Zoon des mensen. Een kind voor de eenzamen. Kinderen voor de onvruchtbaren.

Het dwaze Gods is wijzer dan de mensen. Het zwakke Gods is sterker dan de mensen. Er is niets van ons bij, en toch heeft God vlees en bloed van de onvruchtbare aangenomen. In dat vlees en bloed is Hij vruchtbaar geweest voor Gods Aangezicht. In dat vlees en bloed heeft Hij Gods Wet en Gods deugden vervuld en verheerlijkt.

O diepte van rijkdom, beide der wijsheid en der kennis Gods. Want Hij, Die vruchtbaar was in ons onvruchtbaar vlees..Hij is tenslotte als de onvruchtbare boom uitgehouwen en in het vuur geworpen. Zijn gehoorzaamheid behelsde niet alleen het doen van Gods wil, maar ook het dragen van de straf. En tot de straf behoort ook de vloek van de onvruchtbaarheid. Mateloos arm kwam Hij ter wereld. Mateloos arm hangt Hij aan het kruis. Waar is de vrucht? Heeft Hij Zijn kracht ijdel en onnut besteed? Alle vlees begroet met hoongelach Zijn vruchteloosheid aan het kruis.

En toch, hier is Hij evenwel vruchtbaar in het dragen van de bittere vloek.

Moordenaar..jij weet het. Je wist het ook niet, maar je kwam het aan de weet.

Opeens hing je daar in je onvruchtbaarheid als een dode boom, gereed voor het vuur. Je beleed en erkende je onwaardige leven. Maar eeuwige liefde hield jou vast...Heere, denk aan mij, als Gij in Uw Koninkrijk zult gekomen zijn. Ziehier de vruchtbaarheid van de onvruchtbare. .de zegen van de Gevloekte. Laat alle vlees maar lachen om deze rotte appel die de Midde- laar in de schoot valt.

Deze appel valt klokgaaf in het paradijs.

Zing vrolijk, gij onvruchtbare. Om de arbeid van Zijn ziel zal de Knecht het zien, en verzadigd worden.

Hij zal zaad zien. Zing vrolijk, lieve Knecht, Uw arbeidsloon is bij de Heere.

Moordenaar..aan het kruis of onder het kruis. Dief..in de gevangenis of er buiten. Over- treders van Gods goede geboden..Geloof je al dat je onvruchtbaar bent tot in hart en nieren?

Begeer je iets..een wonder, een steun in je veroordeelde leven? Zou je een kind willen hebben, onvruchtbare, waar je met Noachs vader van zou mogen zeggen: Deze zal ons troosten?

Zie, hier is het Kind. Gods Kind..Uw Kind. Heden is u geboren. Heden is u gekruisigd. Heden is u gestorven. Heden is u begraven.

Heden is u opgestaan. Heden is u ten hemel gevaren. Heden is Hij, u ten goede, gezeten aan de rechterhand Gods in de hoogste hemelen. De reden van het vrolijk zingen ligt in God zelf.

Hij heeft Zijn geliefde Zoon gezonden in het vlees.

Die Zoon is arm geworden daar Hij rijk was.

Hij kwam van hoge hemel neer, niet om te verderven, te slachten en te eten. Maar om Zich te laten slachten voor onvruchtbaren.

Zing nu vrolijk, gij onvruchtbare, die niet ge-
baard hebt. Niet door de wil van de man, noch door de wil van het bloed, maar door de kracht van de Heilige Geest is het Kind toebereid.

O, onvruchtbare kerk, gij begenadigde onder de vrouwen. De Heere is met u. Dit wonder is niet te bevatten. De onvruchtbare met een Kind.

In het lege huis een Zoon.

Saulus van Tarsen had veel kinderen. Hij bracht heel wat voort en nog meer teweeg. Maar als

een kinderloze kwam hij te Damascus aan. Al zijn kinderen (werken) waren dood. Maar het

beliefde God Zijn Zoon in hem te openbaren. Daar mocht hij van getuigen: Gezegend zij de

God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in de hemel in Christus; gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem voor de grondlegging der wereld, opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde...

Geliefde lezer, we wensen elkaar een gezegend Kerstfeest.

Je kunt in de donkere dagen jezelf niet boven de duisternis uitheffen. Maar één ding weet

ik: Wanneer de Heere de nevels doet opklaren en de nacht uit ons gezicht verdrijft, dan is er een heilig lachen. Want de Heere heeft ons

een lachen gemaakt. Het Kind voor de onvruchtbare heet: Zaligmaker.

Kom, lieve Geest van Vader en Zoon, en trek ons uit de duisternis tot het Licht. Laat het toch lichten in sterfkamers en geboortekamers.

Laat het toch lichten in de gevangenissen en de achterbuurten.

Laat het toch lichten in pijn en smartvolle wegen.

Laat het toch lichten in de inrichtingen voor zwakzinnigen en krankzinnigen.

Geest der Waarheid, laat de ster schijnen voor wijzen uit het oosten en wijzen uit het westen.

O, Heere God, Gij kunt in de onderste kuil Uw licht doen schijnen. Zo Gij de ongerechtigheden gadeslaat...er zal geen Kerstfeest meer zijn. Wij allen zijn als een onreine. En niemand heeft de macht zich uit de dood te bevrijden.

Aanschouw het Verbond, want de duistere plaatsen des lands zijn vol woningen van geweld.

O Heere, vergeef alle ongerechtigheden en geef het goede, zo zullen wij betalen de varren onzer lippen en een vrijwillig lofoffer U offeren.

ZING VROLIJK, GIJ ONVRUCHTBARE, DIE NIET GEBAARD HEBT. DE GEBOORTE IS EEN FEIT.

Dan zingen zij, in God verblijd,
aan Hem gewijd,
van 's Heeren wegen;
want groot is 's Heeren heerlijkheid,
zijn Majesteit
ten top gestegen.
Hij slaat toch, schoon oneindig hoog,
op hen het oog,
die need'rig knielen;
maar ziet van ver met gramschap aan
de ijd'le waan
der trotse zielen.

D.C.O.

oo00oo